

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaë, 1661

7 Aegris non dentur pœnæ, sed notificentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Presbyterum a subverti non poterit, si contigerit Episcopum deesse: si secundum Augustinum qui agens in extremis confitetur facti tempus in extremis, sit dignus venia ex desiderio sacerdotis, cui similiter non sit dignus reconciliatione ex desiderio Episcopi, qui sacerdoti non negat maculam suam reatu: Item morientibus penitentiam negare Presbyteri non debent.

C. XII. Reus est animarum Presbyter, qui penitentiam morientibus abnegat.

Unde Iulius Papa ait.

Si a Presbyter penitentiam morientibus abnegaverit, reus est animarum: quia Dominus dicit: b [Quicumque autem conversus fuerit peccator, vita vivet, & non morietur.] Vera enim confessio est in ultimo tempore esse potest: quia Dominus non solum temporis, sed etiam cordis inspector est: sicut illo unius momenti penitentiam meruit esse in paradiso in hora ultima confessionis.

C. XIII. Penitentiam morientibus non est neganda.

Item Coelestinus Papa ait in epist. 2. ad Episcopos Gallia.

Agnovimus e penitentiam morientibus denegari, nec illorum desiderii annui, qui obitus sui tempore hoc anime suae cupiunt remedio subveniri. Horrenus (fateor) tanta impietatis aliquem inveniri, ut de Dei bonitate desperet, quasi non possit ad se quovis tempore concurrere succurrere, & periclitantem sub onere peccatorum hominem redimere, quo se expediri desiderat, & liberari. Quid hoc rogo, aliud est, quam morienti mortem addere, equisque animam sua crudelitate, ne absoluta esse possit, occidere: cum Deus ad subveniendum paratissimus, invitans ad penitentiam, sic promittat peccatori iniquis: g [In quacunque die conversus fuerit, peccata eius non imputabuntur ei.] Salutem ergo homini admittit quisquis mortis tempore speratam penitentiam denegavit: & desperet de misericordia Dei, qui cum ad subveniendum morientis sufficere vel in momento posse non credit. Perdiderit latro i in cruce premium ad Christi dexteram pendens, si illum unius horae penitentia non juvisset. Cum esset in poena, penituit, & per unius sermonis professionem, habitaculum paradisi Deo promittente promeruit. Vera ergo ad Deum conversio in ultimis positurum, mente potius est estimanda, quam tempore, Propheta i hoc taiter asserente, [Cum conversus ingrueris, tunc salvus eris.] Cum ergo sit Dominus cordis inspector, quovis tempore non est deneganda penitentia postulanti, cum ille se obliget iudici, cui occulta omnia novit revelari.

i [Redimere] Sic etiam est in manuscriptis, & in veterioribus conciliorum editionibus. Verum in codice canonum impresso, & uno manuscripto, inter decreta Coelestini mun. 15, legitur, perdere. In recentiori autem Colonensi conciliorum editione, itemq, apud Burch. & Ivonem est, pondere, quo se ille expediri desiderat, liberare.

Cui autem penitentiam non negatur, nec reconciliatio sibi deneganda est. Inconsulto ergo Episcopo penitentem Presbyter reconciliare non debet, nisi ultima necessitas cogat.

a Senten. 2. dist. 20. Bur. l. 1. c. 21. Ivo p. 15. c. 23. b Exech. 4. c. 1. Burhard. & Ivo. d Luc. 13. e In concil. Triburien. sub Arnulpho. c. 31. Rabanus in libro pan. c. 33. Burhard. l. 1. c. 22. Ivo p. 15. c. 24. f al. pietate, in Moguntino sub Rabo. c. 27. g Exech. 33. h al. clementia. i Luc. 23. k Bur. l. 1. c. 1. Ivo p. 15. c. 26. l Esa. 30. apud 70.

C. XIV. Inconsulto Episcopo penitentem Presbyter reconciliare, nisi ultima necessitas cogat, non debet.

Unde in Carthaginiensi a concilio 3. c. 33. legitur.

Presbyter b inconsulto Episcopo non tremula penitentem, nisi absente Episcopo ultima necessitas cogat. Cuiuscunque autem penitentis publicum et gravissimum crimen est, quod universam commoveret ecclesiam, ante apud manus ei imponatur. i [Ecclesiam] Antea erat, urbem. Emendatum est pleriq, conciliorum editionibus, & duobus codicibus Vaticanis, Surensergio, & Burcardo, & Ivone. In recentiori autem Ivo nensi editione est, quod universa ecclesia novetur.

QVAESTIO VII.

De tempore vero satisfactionis, an sit imponenda penitentia, Theodorus Cantuariensis Archiepiscopus in penitentiis suo ita distinet.

C. I. In periculo constitutus, penitentia quanta non est imponenda, sed tantum.

Ab infirmis d in periculo mortis positus per se habet terrores para inquirenda est confessio peccatorum, non tamen illis imponenda quantitas penitentiae, sicut in sanotenda, & cum amicorum orationibus, & deorum synarum studiis pondus penitentiae sublevandum, & forte migraverint ne obligati a communiione, & tunc venia sicut alieni. A quo periculo si divinitus impotus convalescerit, penitentiam modum a sacerdotibus imponitur diligenter observet: & ideo fecundum stitorem canonice, ne illis janua pietatis claudatur, orationibus & consolationibus ecclesiasticis, participatione olei inuncti f, secundum statuta sacrosanctorum communiione viatici reficiantur.

2 pars. Alii vero pro qualitate peccati, & pro gravitate arbitrio, tempora penitentiae decernenda sunt.

C. II. Praesidentium arbitrio pro temporibus penitentiae.

Unde Leo Papa epist. 57. ad Romanos Episcopos, c. 6.

Tempora 3 penitentiae habita moderatione tuenda sunt non iudicio, proxi conversorum perfexeris esse devotos: pariter etiam habenda sunt nihil invidium, & periculum quatuordecim, & aggravidans respiciens necessitates. In quibus si graviter urgetur, ut dum adhuc penitet, de salute desperetur, oportet ei per sacerdotalem necessitatem communiione gratia subveniri.

In epistola, & apud Burchard. & Ivonem hoc amodo. His vero, de quibus dilectio tua nos creditur, quos, qui ad iterandum Baptismum vel meriti causa vel errore traducti, & nunc se contra catholica sacramentum egisse agnoscunt, ea custodenda est ratio, qua in locietatem nostram non nisi per penitentiam, & per impositionem Episcopalis manus communiione recipient unitatem: tempore penitentiae habita moderatione non constituenda, nisi, ut, &c.

C. III. Et qualitas criminis, & aetate penitentium in satisfactioe imponenda a sacerdote consideretur.

a Et in Africa. b Sent. dist. 20. Burhard. l. 1. c. 20. & 70. Ivo p. 15. c. 4. & 14. c al. necessitate cogente. d ibid. Bur. l. 1. c. 24. Ivo p. 15. c. 26. e al. suo confiteatur. f animati. g Cap. l. c. 66. Polyb. l. 1. c. 10. Bur. l. 1. c. 24. h sic legitur Burch. & Ivo.

His vero, qui pro criminibus penitentiam egerunt, & ad singulorum militum revertuntur, constat eos contra sacras regulas agere. Verum quia crimina non aequalia sunt, perhibesque alios horum propter nimiam debetudinem in desperationem cecidisse, alios ob hoc ad paganos fugisse: ubi hoc committimus decernendum, minime, quia loca & tempora religionis b illius, & modum culpe, nec non & penitentiam, & gemitus hominum ad confessionem venientium præfens postus respiciat vales.

C. IV. ¶ De eodem.
Item ex concilio Laodicensi, c. 2.
Hic oratione, confessione, ac penitentia malorum formam perfectam conversionem demonstrant, pro quibus peccata, penitentia tempus attribuendum est, propter intercedentiam & bonitatem Dei. Qui ergo humiliter sunt, revocandi, & ad communionem sunt applicandi.
¶ Orationem & confessionem in orationibus, & penitentia: ea per se ipsas accedit ad verba Gratæ, etiam in casibus huiusmodi pariter, quæ præfata: quævis in hoc etiam sententia committitur.

C. V. ¶ Episcopi arbitrio pro qualitate peccati penitentia tempora distribuuntur.
Item ex concilio Carthaginensi d. 1. c. 1.

Poenitentibus & secundum differentiam peccatorum Episcopi arbitrio penitentia tempora decernantur.

C. VI. ¶ Sine postulatione acceptioem implorantis penitentia datur.
Item ex concilio Carthaginensi 4. c. 74.
Accedens f. penitentiam imploranti absque personatione & acceptione penitentiam secundum leges impendat. Negligentiores vero penitentes tardius reconciliantur. Omnes autem tempore jejunii manus penitentibus & sicut dicitur imponantur. Diebus h. autem penitentibus penitentes genua flectant, & mortuos in ecclesiis non sistant, & sepeliant. Die 2. autem Dominico non jejunent. Nam qui Dominico die studiosè jejunant, non ecclesiam catholicam. Penitentes vero, qui leges penitentia ante exequuntur, si casu in inire, vel in mari fuerint mortui, ubi eis subveniri non potest, memoria eorum & oblationibus, & orationibus commendentur.

¶ In ecclesiam in reventiore Coloniensi conciliorum edicte hinc, ecclesie afferant. In antiquioribus vero editionibus, quæ dicitur Venonensibus si habet interger locus, mortuos ecclesie penitentes offerant & sepeliant.
¶ Die autem Dominico] pro his, qui ad vocem, catholice, in concilio hoc leguntur. Qui Dominico die studiosè jejunant, non credantur catholicos.

C. VII. ¶ Tempus penitentia pro qualitate peccati impendatur.
Vnde in octava synodo legitur.

Pro qualitate delicti tempus penitentia impendatur.
¶ Hic post scriptum ex regulis brevioribus B. Basilii, c. 106. quod non committitur esse revocari in capitulis, quæ ex octava synodo datur.

a. aliquid. b. al. religionis. aliquot. c. hinc. l. 1. p. 1. c. 1. d. In Afric. c. 10. e. Bar. l. 1. p. 1. c. 1. f. Bar. l. 1. p. 1. c. 1. g. l. 1. p. 1. c. 1. h. ibid. cap. 76. C. 10. C. 1. c. 1. i. l. 1. p. 1. c. 1. j. l. 1. p. 1. c. 1. k. l. 1. p. 1. c. 1. l. l. 1. p. 1. c. 1. m. l. 1. p. 1. c. 1. n. l. 1. p. 1. c. 1. o. l. 1. p. 1. c. 1. p. l. 1. p. 1. c. 1. q. l. 1. p. 1. c. 1. r. l. 1. p. 1. c. 1. s. l. 1. p. 1. c. 1. t. l. 1. p. 1. c. 1. u. l. 1. p. 1. c. 1. v. l. 1. p. 1. c. 1. w. l. 1. p. 1. c. 1. x. l. 1. p. 1. c. 1. y. l. 1. p. 1. c. 1. z. l. 1. p. 1. c. 1.

C. VIII. ¶ Tempus & modus penitentia delinquentibus, præfationem imponatur iudice.
Idem.

Hoc fit in iudicio positum eorum, qui præfunt, vel quanto tempore, vel quali modo poenitere debeant, qui delinquant: quia atas & eruditio multam haberi facit differentiam poenæ.

¶ Caput hoc habetur in libello beati Basilii de institutis monachorum Ruffini interprete, c. 90. Ibi enim ultima interrogatio est hæc. Quilibet correctionibus uti oportet inter fratres ad emendationem eorum, qui delinquant? **Responsio.** Hoc fit in iudicio positum eorum, qui præfunt vel quanto, &c. Itaq. ex interrogazione & responsione consilium est hoc caput sicut & duo sequentia, quæ apud eundem Ruffinum leguntur.
¶ 3. pars. Quo affectu, penitentem suscipere, & impatientem abjicere debeamus, ex eadem synodo evidenter ostenditur, cum dicitur.

C. IX. ¶ Intimo charitatis affectu penitentem debemus suscipere.

Poenitentem a ex corde ita oportet suscipi, sicut Dominus offendit, cum dicit, quia b convocavit amicos suos, & vicinos, dicens: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quam perdideram.
¶ Burchardus & Ivo citant ex dictis Basilii Episcopi, & in regula illius brevioribus numero 5. est sententia huius capituli: quod tamen acceptum videtur ex c. 24. ejusdem libelli de institutis monachorum. Vbi secunda interrogatio sic habet. Penitentes ex corde quomodo debent suscipi, pater? **Responsio.** Sicut Dominus offendit, cum dicit, qui convocavit, &c.

C. X. ¶ Penitentes legem Dei diligant, iniquitatem vero habeant.
Idem.

Affectum illum in se recipiat penitens, quem gerebat ille qui dixit: [Iniquitatem odio habui, & abominatus sum.] sed & ea, quæ scripta sunt in sexto Psalmo, atque in quam plurimis aliis: sed & illa, quæ Apostolus dixit ad eos, qui secundum Deum contristati sunt. [Quantam, inquit, operatum est hoc ipsum in vobis sollicitudinem, sed excusationem, sed indignationem, sed amulationem, sed vindictam. In omnibus exhibuistis vos castos i esse negotio.] Sed & in his ipsis, in quibus deliquit, agens multa contraria & Zachæus fecit.

¶ Sententia huius capituli est in regulis brevioribus num. 5. Acceptum tamen videtur ex cap. 10. ejusdem commemorati libelli: in quo hæc est interrogatio. Quomodo quis debet poenitere in unoquoque delicto? Affectum illum in se recipiens, quem gerebat ille qui dixit, iniquitatem, &c.

¶ Castos] Antea legebatur, cautos, emendatum est ex libello Ruffini: in vulgata est, incontaminatos, græce divites.

C. XI. ¶ Impatientes tanquam etiam habentur.
Idem.

Erga eum e qui peccata sua non punit, tales esse debemus, sicut Dominus præcepit, d. dicens: [sit tibi sicut eaditus & publicanus:] & sicut Apostolus docuit a. dicens [subtrahite vos ab omni fratre ambulante inordinatè, & non secundum traditionem, quam tradidimus vobis.]

¶ Hoc etiam habetur in brevioribus num. 9. In eodem vero libello cap. 24. ultima interrogatio est hæc. Erga eum, qui non poenitet pro peccato, qualiter esse debemus, pater? **Responsio.** Sicut præcepit Dominus, dicens: Sit tibi, &c. Apud Burchardum & Ivoem, qui hoc citant ex dictis Augustini, initium sic habet. Erga eum, qui non peccato commissio non poenitet, tales, &c. quod magis convenit

a. Bar. l. 1. p. 1. c. 1. b. al. qui. orig. c. Bar. l. 1. p. 1. c. 1. d. Matth. 18. e. 2. Thess. 3.

cum praedicta interrogatio, quam quomodo est apud Graecos.

C. XII. Melius est errare in misericordia remittenda, quam in severitate iudicari.

Item Ioannes Chrysostomus, [id est, auctori operis imperfecti] homilia. 42. ad c. 23. Matthai.

Ligant a onera gravia & importabilia, &c. Tales sunt nunc etiam sacerdotes, qui omnem iustitiam populo mandant, & ipsi nec modice b servant, videlicet, non ut facientes e sint iusti, sed ut dicentes appareant iusti. Tales sunt & qui grave pondus venientibus ad penitentiam imponunt: qui dicunt, & non faciunt: & sic, dum poena praesentis poenitentiae fugitur, contemnitur poena peccati futura. d. Sicut enim si faciem super humeros adoleveris, quem non potest bajulare possueris, necesse habet, ut aut faciem rejiciat, aut sub pondus confingatur: sic & homini, cui grave pondus poenitentiae imponis, necesse est, ut aut poenitentiam tuam rejiciat, aut suscipiens, dum sustinere non potest, scandalizatus amplius peccet. Deinde, etsi erramus modicam poenitentiam imponentes, nonne melius est propter misericordiam rationem reddere, quam propter crudelitatem? Vbi enim paternitas largus est, dispensator non debet esse tenax. si Deus benignus est, ut quid sacerdos estis austerus? Vis apparere i sanctus? circa vitam tuam effusa, circa alienam benignus.

1 Vis apparere? Locupletatus est hic locus ut indicata hominibus: cum antea legeretur, ut quid sacerdos ejus austerus vult apparere.

C. XIII. Calendarum observationes agere non licet.

Item Martinus Bracarenfis, c. 74.

Non f licet iniquas observationes agere Calendarum, & otios vacare gentilibus, neque lauro, aut viriditate arborum cingere domos: omnis enim haec oblatio paganismi est.

C. XIV. Anathema sit, qui ritum Paganorum, & Calendarum observat. Unde Zacharias Papa in concilio Romano, cap. 9.

Si quis Calendarum Januarias, & brumam ritu Paganorum colere, vel i aliquid plus novi facere propter novum annum, aut mensas cum dapibus vel epulis in domibus preparare, & per vicos & plateas cantiones & choros ducere praesumpserit, quod magna iniquitas est coram Deo, anathema sit.

Hoc est caput nonum in concilio Romano a Zacharia habito, quod asseritur in Vaticana Bibliotheca: & inde novum nulla sunt emendata & addita. De hac autem superstitione Bonifacius legatus Germaniae episcopi a quo est in tomis conciliorum, ad ipsum Zachariam multa scribit: cui Zacharias ultima epistola respondens, mentionem hujus concilii videtur facere his verbis. Et qui per investigationem diaboli iterum pulsabant, a die, qua nos iustitiam divina clementia (quamquam immeriti existamus) Apostoli vicem gerere, illico omnia haec amputavimus. Item prohibetur pluribus in canonibus, qui sexta synodo ascribuntur, c. 82. Et multa in hujusmodi superstitionem scribit Terentius in libro de Idolatria, & alii graves auctores.

1 Vel aliquid plus novi facere propter novum annum. Haec non sunt in codice istius concilii Vaticani.

C. XV. Infirmis hominum incantationes nihil remedii praestant. Item Augustinus.

a Matth. 23. b modicam. c al. faciendo, dicendo. d al. datus. e al. dare. f Poly. l. 8. tit. 12. Bur. l. 10. c. 12. Ivo p. 11. c. 42. Poly. ibid. g Bur. d. in. c. 12. Ivo pat. c. 92.

Amoneant a sacerdotibus fides populus, ut sint magice artes, incantationesque quibuslibet firmitatibus hominum nihil remedium posse consistit, nisi animalibus languentibus, claudicantibus, vel moribundis quidquam mederi: non i ligaturae officio, vel herbasum quicquam mortalium adhibitis prodicere. haec esse laqueos & infidias antiqui hominis, quibus perfidus genus humanum decipere nititur. Et si haec exercuerit, clericus degradetur, laicus amonetur.

Capit. hoc Burchardus & Ivo citant ex dicto Augustino, sed quae similia reperitur in locis aliis supra cit. c. 1. in mirum. Sed eadem omnia verba praeter alteram claudicantibus in concilio Turonensi, cap. 42. & in alio Concilio, c. 94.

1 Non ligaturae] Hinc usq. ad vers. prodicere, haec data ex concilio & capitularibus. 2 Etsi quis haec] Postrema haec verba clausula non sunt in concilio, neq. in capitularibus, sed apud Burch. & Ivo. C. XVII. Dies & Festi, & Ieiunia Calendarum non sunt observanda. Item Augustinus.

Non observetis b dies, qui dicuntur a Calendis Januarii, in quibus cautebantur quaedam comestiones, & ad invicem dona donantur, non principio anni, boni fati augurio, aut aliquos menses, tempora, aut dies, annos, aut lunas, solisque tempora, quia has, & quascunque divinationes, aut auguria observat, aut attendit, aut consentit, obsequium inutiliter, & sine causa, magis ad sui damnationem, quam ad salutem tendit: sive qui per quosdam menses, aut dies, & per Pythagoricam necromantiam, aut tanquam vitam, vel mortem, vel prospera, vel adversa inquirunt, sive qui attendunt formam illam, quae dicitur Danielis nomine intitulata, & forte, per quosdam dierum Apostolorum, & auguria avium, aut alia, quae in domo faciendae, aut propter conjugia, copulanda, vel pro collectionibus herbarum carumque dicitur, aut pro quavis infirmitate scripta super haecula vel animalia ponunt, praeter symbolum, & orationem Dominici, aut magis falsitatis in e grandinatius amplexantur credunt. Qui autem talibus credunt, aut ad comestum euntes, aut suis domibus introducunt, aut magis gentem se fidem Christianam & baptismum non iugiter, & ut paganos, & apostatas, id est, non magis, & Dejinimicum, iram Dei graviter in se incurrisse: nisi ecclesiastica poenitentia, excommunicatione reconcilietur. Dicit enim Apostolus d. [Sicut enim] si quis, sive aliquid aliud facit, in nomine Domini Iesu Christi facit, in quo vivimus, movemur, & sumus.

In plerisque votivis exemplaribus est tantum. Item Polycarpo citam referitur sine auctoris nomine.

C. XVII. Grave peccatum est dies observare, vel menses, & annos. De temporibus quoque observationibus scribit Augustinus in Epistola 1 c. 9.

Vis estimare, quomodo magnum peccatum est dies observare, & menses, & annos, & tempora (sicut observant, qui certis diebus sive mensibus, vel annis volunt aut nolunt aliquid molare, eo quod eundem vanas doctrinas hominum fuisse vel existimant tempora), nisi homines mali magis, quam ex timore Apostoli pensaverimus, qui talibus peccatis, ne forte sine causa laboraverint in rebus, per epistolam ad Galatas, ad c. 4. intelligat, & haec

a In Turonensi, c. 42. & in alio Concilio, cap. 94. Poly. l. 10. c. 40. Ivo p. 11. c. 81. b Poly. l. 8. tit. 12. c al. d. Gal. 4. c. 4. d Beda. Gal. 4. per. 12. e Gal. 4. Beda. Gal. 4. per. 12. f Ivo pat. c. 92.

namque penitentiam animæ pertinere superstitiosas tem-
perat observationes, ut huic loco subiecit Apollolus,
Tempus vos, ne forte sine causa laboraverim in vobis.
Quædam tanta celebritate atque auctoritate per orbem
ecclesiæ legatur, plena sunt tamen conventi-
alia contra hominibus, quæ tempora rerum agendarum
interdictionem accipiunt. Nam, verò, ne aliquis inchoe-
at, aut edificationum, aut hujusmodi quorumlibet ope-
rum, deus, quos ægyptiacos vocant, sæpe etiam nos mo-
nere non dubitant.

¶ Interligat. B. Augustinus explanans ea verba Apo-
stoli ad Col. d. Dies observatis, & mensibus, & temporibus, &
annis, quæ non ad gratiam, quam ad ludam referri possit demon-
strat, non debent. Ergo eligat lector, utram volet sen-
tentiam, dammodo intelligat ad tantum, &c.

C. XVIII. ¶ Sicut innotescunt herbas vel petras
licet habere.

Item Hieronymus.

D. Animum a sument licet petras vel herbas habe-
re incantatione.

¶ Interligat. B. Augustinus explanans ea verba Apo-
stoli ad Col. d. Dies observatis, & mensibus, & temporibus, &
annis, quæ non ad gratiam, quam ad ludam referri possit demon-
strat, non debent. Ergo eligat lector, utram volet sen-
tentiam, dammodo intelligat ad tantum, &c.

CAUSA XXVII.

¶ Videtur totum castitatis habentis desponsavit sibi u-
xorem: illa priori conditioni renuntians, transfuit
se ad aliam, & nuptiis illi: ille, cui prius desponsa-
ta fuerat, repetit eam.

¶ Ha primam queritur, an conjugium posse esse
iter vorantes.

¶ Secundo, an liceat sponsa à sponsi recedere, & alii nubere.

QVÆSTIO I.

¶ Quid veritas matrimonii contrahere non possunt, mul-
ta adhibere probat.

C. I. ¶ Excommunicentur viduæ, quæ religio-
si habitum elegerint.

¶ In ecclesia namque Carthaginensi quarto, cap. ult.
faciunt recedunt de viduis, quæ professam b-
nuntiantiam prævaricate sunt.

¶ Sicut hominibus est castitatis præmium, ita & majori
quæ viduæ quæmilibet adhuc in minoribus annis po-
tente, & immaturæ, & state à viro relicte, se devoverint
de ecclesiæ in religio habitu, sub testimonio Episcopi
& ecclesiæ facultati transierint, postea verò ad
nuptias facultati transierint, secundum Apostolum da-
mnamur non coactæ obtemperant, libidinosæ corrupit vo-
luptate, & ad secundas nuptias transfuit fecerint? Quæ
est voluntas irruente ab aliquo oppressæ e fuerint, ac
postea delectatione libidinis permanere in conjugio ra-
tionem viderit, non contulerint, damnamur superius
prohibentur contineat s obnoxie. De talibus ait A-
postolus: ¶ Cum luxuriant fuerint, nubere volunt,
habentem damnationem, quia primam fidem irritam
fecerunt.

¶ ¶ In variis conciliorum editionibus, & duo-
a Poly. l. 4. tit. 3. Burch. l. 3. cap. 46. Ivo par. 7. cap. 69. Paimorm. l. 3. c. 204. b 1. Tim. 5. c Insa cad. Ha. 140.
rò. d 1. Corinib. 5. e Deut. 32. f Psal. 57. g Rom. 5.
h Poly. l. 4. tit. 3. Burch. l. 3. cap. 46. Ivo par. 7. c. 64. & 144. Paimorm.
l. 3. c. 203.

huc Vasticani codicibus, & Sorrenti regis legitur, matura. Ivo
habet in matura.

2 ¶ Neque convivio] Sic est emendatum ex manuscriptis
Græci exemplaribus, expunctis verbis illis, donec ad bonum,
quæ ceperant, revertantur: quæ ex capite sequenti videntur
huc fuisse translata. In concilio autem imperio & manserit
p. codicibus, legitur: Tales ergo persone sine Christiano-
rum communione manent, quæ etiam nec in convivio
communicant.

3 ¶ Adultera] Sic est emendatum ex memoratis concilia-
rum exemplaribus. Nam antea legebatur: Nam si adulterii
conjuges reæ sunt, si suis obnoxie viris non fuerint, quan-
to, &c.

C. II. ¶ De viduæ & virginibus, quæ à religio-
ni proposito discedunt.

Item ex epistola Gregorii missæ ad
Bonifacium.

¶ Vidua a proposito discedentes viduitatis, super
quibus nos condidere voluit dilectio mea, frater cha-
rissime, credo te nosse à sancto Paulo, & à multis san-
ctis Patribus, nisi convertantur, olim esse damnatas. Quas
& nos Apostolica auctoritate damnandas, & à commu-
nitione fidelium, atque à liminibus ecclesiæ, arcendas fore
censemus, usquequò obediunt Episcopis suis, & ad bo-
num, quod ceperunt, invitet, aut voluntarie revertantur.
¶ De virginibus autem non velatis, si devia-
verint, à sanctæ memoriæ prædecessore nostro Papa Inno-
centio, taliter decretum habemus: [Hæc verò, quæ
necum sacro velamine tectæ, tamen in proposito virgi-
nali semper se simulaverunt permanere, licet velatæ non
fuerint, si nuptierint, aliquanto tempore his agenda po-
nitentia est: quia sponso earum à Domino tenebatur.
Si enim inter homines solent bonæ fidei contraus nulla
ratione dissolvi, quanto magis ista pollicitatio, quam
cum Deo pepigit, solvi sine vindicta non poterit? &c.]

¶ Si virgines nondum velatæ taliter poenitentia publica
puniantur, & à ceteris fidelium usque ad satisfactionem
excluduntur, quanto magis viduæ, quæ perfectioris æta-
tis, & maturioris sapientia atque consilii existunt, viro-
rumque consortio multoties usæ sunt, & habitum reli-
gionis assumpserunt, & demum apostataverunt, at-
que ad priorem vomitum sunt reversæ, à nobis, & ab
omnibus fidelibus à liminibus ecclesiæ, & à ceteris fide-
lium usque ad satisfactionem sunt eliminandæ, & carcero-
ribus tradendæ, qualiter juxta Apostolum d. Paulum tra-
dentes hujusmodi hominem Satana, ut spiritus eius salvus
sit in die Domini? De talibus enim & Dominus per Moy-
sem loquitur, dicens: ¶ Auferte malum de medio ves-
tri.] De quibus & per Prophetam ait: f [Lætabitur ju-
stus, cum viderit vindictam: manus suas lavabit in san-
guine peccatoris.] De talibus namque, & eorum simi-
libus, atque eisdem consentientibus dicitur: ¶ [Quia
non solum qui faciunt, sed etiam qui consentiunt facien-
tibus, rei sunt.]

¶ Sic etiam citant ceteri collectores. Habetur autem & pau-
lo etiam copiosius in capitularibus ad Joellis, c. 25.

C. III. ¶ Transire non possunt viduæ & virgi-
nes post religionis profectum ad
nuptias.

Item ex decreto Gelasii Papæ ad Sicilienses Episcopos
missi, cap. nono.

¶ Neque h viduæ ad nuptias transire patimur, quæ
in religioso proposito diuturna observatione per-
manferunt. Similiter virgines nubere prohibemus, quæ

a Sent. d. dist. 38. Anselm. l. 1. c. 177. Burch. l. 3. c. 41. Ivo par. 7.
cap. 69. Paimorm. l. 3. c. 204. b 1. Tim. 5. c Insa cad. Ha. 140.
rò. d 1. Corinib. 5. e Deut. 32. f Psal. 57. g Rom. 5.
h Poly. l. 4. tit. 3. Burch. l. 3. cap. 46. Ivo par. 7. c. 64. & 144. Paimorm.
l. 3. c. 203.

